

**Ὁ Καλλιγᾶς ὁ φουκαρᾶς
πάει καὶ γίνεται ψαράς.**

Κάτω 'στό γιאלό, κάτω 'στό Φαληρέα,
κάτω 'στό γιאלό κοντή,
νεραντζούλα φουντωτή.
Πάμε, κοπελλιαῖς, νὰ κάνουμε παρέα,
πάμε μ' ἀνοιχτή καρδιά
'στή δροσάτη ἀμμουδιά.
Πάμε, κοπελλιαῖς, νὰ πιάσουμε ψαράκια,
ἀχιβάδες κι' ἀχινούς,
ὦχ! καὶ μούφυγε ὁ νοῦς!
Κι' ἂν μισάσπρισαν τὰ μαῦρα μου μουστάκια,
μὰ ψαρεύω 'στὰ γερά
μπαρμπουνάκια τρυφερά.

**Ὁ Παυλάκης ὁ καυμένος
τραγουδᾷ βασγεστημένος.**

Ἐγέρασα, μωρὸς πικιδιά, σαράντα χρόνια ψεύτης,
τῶν δικηγόρων ἤμουνα ὁ λαμπερὸς καθρέφτης,
ἤμουνα σοφὸς Καθηγητῆς καὶ ῥήτωρ ζακουμενός,
καὶ τώρα πῶς κατάντησα ὁ κακομοιρισμένος!...
ὦχ! κι' ἀμὲν ἀμὲν, ὁ κακομοιρισμένος!

Θέλω νὰ πᾶ νὰ κοιμηθῶ... ἀφίνω τὰ ταρῆα,
τὰ τόσα ἰσοζύγια καὶ τὴν οἰκονομία,
Θέλω νὰ πᾶ νὰ κοιμηθῶ... ἀσπρίσαν τὰ μαλλιά μου,

καὶ ὁ Τρικούπης ἐβγαλε πῶς 'στρίψαν τὰ μυαλά μου...
ὦχ! κι' ἀμὲν ἀμὲν, πῶς 'στρίψαν τὰ μυαλά μου.

Ἀφήστε με γιὰ τὸ θεὸ 'λιγάκι ν' ἀνασάνω...
τὸν Ταξιάρχη βάλλετε 'στὰ στήθια μου ἀπάνω,
καπνὸ κομμένο χώστετε 'στὸ ἐρημό μου στῶμα,
νὰ πέση νὰ ξεκουραστῇ τὸ ἀρρωστό μου σῶμα...
ὦχ! κι' ἀμὲν ἀμὲν, τὸ ἀρρωστό μου σῶμα.

Μὲ κόλλαις τσιγαρόχαρτο κατὰσπρικis σὰν τὸ χλόνη
γιὰ στῶστε μου προσκέφαλο καὶ χράμι καὶ σεντόνη,
καὶ τὸ κορμί μου τρίψετε ἀπάνω ἕως κάτω
μ' Αἰγαιοργίτικο κρασί καὶ φρέσκο ῥετσινάτο...
ὦχ! κι' ἀμὲν ἀμὲν, καὶ φρέσκο ῥετσινάτο.

Νὰ κοιμηθῶ γλυκὰ γλυκὰ, νὰ 'δῶ καὶ 'στὸνεῖρό μου
τὴν Τράπεζα τὴν Ἐθνικὴ γυρμένη 'στὸ πλευρό μου.
'Ἡ ἂν δὲν 'δῶ τὴν Τράπεζα, ἡ ἂν δὲν 'δῶ τὴν Πάγκα,
νὰ 'δῶ πῶς ἔχω δίπλα μου καμμιὰ Ῥωμηὰ ἢ Φράγκα...
ὦχ! κι' ἀμὲν ἀμὲν, καμμιὰ Ῥωμηὰ ἢ Φράγκα.

**Ὁ σὸρ Παυλάκης γὰ νὰ γλεντίση,
πάει 'στὴ Βάρη νὰ κυνηγήση.**

Σήμερα εἶναι σκόλη, δὲν ἔχουμε δουλειά,
πέρνω τὸ τουφεκάκι καὶ πάω γιὰ πουλιά.
'Στὸ δρόμο ποῦ πηγαίνω γεμάτος μὲ χαρά,
βλέπω ἔμπροστά μου ἕνα δραγατῆ νταγλαρά.
— Ποιὸς εἶσαι σύ, μοῦ λέει, ποῦ τώρα κυνηγᾷς;
— Εἶμαι ἐγώ, τοῦ λέω, ὁ Παῦλος Καλλιγᾶς.
— Σὺ εἶς ὁ στενοβράκης, ὁ Καλλιγᾶς ἐσύ,
ποῦ ἔχεις βάλλει φόρο ἀπάνω 'στὸ κρασί;
'Στὸ διάολο, μοῦ λέει, κι' ἐκεῖ ποῦ μοῦ μιλεῖ,
ἀρπάζει δυὸ κοτρώνικis καὶ μὲ πετροβολεῖ.
'Στὰ τέσσερα τὸ βάζω καὶ πᾶνω τὰ βουνά...
Χριστὲ καὶ Παναγιῆ μου, τὴν ἄγλυτωση ῥτηνά.